ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การค้าชายแคนในอำเภอแม่สาย และอำเภอ เชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ผู้เขียน

นางสาวศุภธิดา อดิศรศุภพงษ์

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.คร.ลือชัย จุลาสัย ประธานกรรมการ ผศ.คร.นิสิต พันธมิตร กรรมการ ผศ.กาญจนา โชคถาวร กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์การค้าชายแดน และเพื่อวิเคราะห์ ศักยภาพค้าชายแดนในอำเภอแม่สาย และอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย โดยใช้วิธีการศึกษาจาก การรวบรวบข้อมูลข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งข้อมูลต่างๆ และข้อมูลปฐมภูมิที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะลึก ผู้ประกอบการค้าส่ง ที่มีมูลค่าในการนำเข้าและส่งออกผ่านค่านศุลกากร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 จำนวน 20 ราย ในอำเภอแม่สายและอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

ผลการศึกษามีดังนี้ (1) การค้าชายแคนในอำเภอแม่สายและอำเภอเชียงแสน จังหวัด เชียงราย เป็นการค้าระหว่างคู่ค้า เช่น การค้าชายแคนไทย-จีน โดยทำการศึกษาว่าใครคือผู้เริ่มต้น การประกอบธุรกิจการขายของหน้าร้านในพื้นที่ และเมื่อมีความต้องการสูงจากคู่ค้า ทำให้ปริมาณ ในการนำเข้าและส่งออกมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ได้มีการพัฒนารูปแบบการค้าในลักษณะของนายหน้า หรือตัวแทนจากบริษัทใหญ่ในกรุงเทพมหานคร (2) รูปแบบการทำธุรกรรมทางการเงินของการค้า ชายแคน จะชำระค่าสินค้าผ่านผู้แทนจากคู่ค้ารายใหญ่ ต่อมากลายเป็นผู้ที่เป็นสื่อกลางใน การแลกเปลี่ยนเงินตราทั้ง 2 สกุล เป็นผู้ชำระค่าสินค้าระหว่างกัน ซึ่งตัวแทนนี้ ส่วนใหญ่เป็น ผู้ประกอบการค้ารายใหญ่ที่มีการติดต่อก้ามานาน และพัฒนาจากการชำระค่าสินค้าโดยใช้ Letter of Credit (L/C) มีธุรกรรมน้อยมาก เนื่องจากสถาบันการเงินในจีนยังไม่มีความพร้อม ประกอบกับจีน ยังเข้มงวดกับการปริวรรตเงินตรา (3) เงินสกุลบาทจำกัดอยู่เพียงการค้าตามบริเวณชายแดนไทยที่ ผู้ประกอบการติดต่อการก้าระหว่างกัน นอกเหนือจากพื้นที่นี้แล้วเงินสกุลบาทมีบทบาทน้อยมาก

การชำระค่าสินค้าค้าในอำเภอแม่สาย ส่วนใหญ่จะใช้สกุลเงินบาทและชำระเป็นเงินสด แตกต่างจาก อำเภอเชียงแสนที่จะใช้เครดิตและเงิน 2 สกุล คือบาทและหยวน เป็นส่วนใหญ่ (4) รูปแบบ การชำระเงินค่าสินค้าไม่นิยมผ่านระบบธนาการพาณิชย์ โดยเป็นการกำหนดการแลกเปลี่ยน ระหว่างคู่ค้าเอง เป็นการติดต่อโดยใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างคู่ค้า ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อ การเข้ามาในตลาดของผู้ประกอบการรายใหม่ สำหรับในอำเภอเชียงแสนมีการแข่งขันสูง จากผู้ค้า ที่แฝงตัวอยู่ในตลาด มีการส่งออกสินค้าใหม่ที่เกิดขึ้นในอำเภอแม่สายและอำเภอเชียงแสน คือ วัสดุ ก่อสร้าง และผลไม้ไทย กลยุทธ์ทางด้านราคาไม่มีผลต่อการทำธุรกิจ รวมทั้งเส้นทางการขนส่งและ ระบบการขนส่งเช่นเดียวกัน อุปสรรคที่สำคัญคือไม่สามารถเข้าถึงตลาดได้ง่าย ควรมีการสร้าง ช่องทางในการค้าให้มากขึ้น และควรส่งเสริมให้คนในพื้นที่ได้รับประโยชน์ในช่องทางการค้าด้วย

อุปสรรคในการประกอบธุรกิจการค้าชายแคนทั้งสองพื้นที่นี้ เนื่องจากเป็นการขยายธุรกิจ จากร้านค้าเล็กๆ และการค้าจะเป็นการตกลงกันระหว่างคู่ค้า ประกอบกับมีหน่วยงานของภาครัฐ หลายหน่วยงานเข้ามาในพื้นที่ เช่น ค่านศุลกากร ค่านตรวจคนเข้าเมือง เป็นต้น ทำให้มีระเบียบใน ขั้นตอนราชการหลายหน่วยงาน ภาครัฐควรจะมีการประสานงานจัดรูปแบบการตรวจสอบให้ เหมาะสม

นอกจากนี้ ควรพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบและเส้นทางทางการขนส่ง และ สิ่งสำคัญท้ายสุดการออกกฎ ระเบียบ และนโยบายต่างๆ ควรคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนใน พื้นที่อำเภอแม่สายและอำเภอเชียงแสน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved

Independent Study Title

Border Trade in Mae Sai and Chiang Saen

Districts, Chiang Rai Province

Author

Miss Supathida Adisornsupapong

Degree

Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Assoc.Prof.Dr.Luechai Chulasai Chairperson
Asst.Prof.Dr.Nisit Panthamit Member

Asst.Prof.Kanchana Chokethaworn Member

ABSTRACT

The objectives of this research are to study border trade situations as well as to analyze the border trade potential in Mae Sai and Chiang Sean Districts, Chiang Rai Province. The methodology used in this study consists of compiling secondary data from various sources and interviewing 20 major wholesalers in Mae Sai and Chiang Saen Districts, Chiang Rai Province.

The results of study are as follows: (1) The trade in both border towns, Mae Sai and Chiang Saen Districts, Chiang Rai province is conducted by two parties: Thai traders and Chinese traders who have started their business from their small shops in the areas. Due to the high demand from their trading partners, Thai border-traders since then increase their import-export volumes significantly. The development of trade, then, improve into the system of using brokers or representative from the head office in Bangkok. (2) On border trade payment, the clearing agents, mostly coming from the bigger counterparts, have become representatives in the settlement of trade accounts among trading partners. These agents have had close relationship for a long time and primarily settled accounts among their own network and then later extended to outside networks. Besides, Letter of Credit or L/C transactions for international trade settlement are rarely used because of Chinese incompetence in financial institutions together with a strict exchange control. (3) The role of the baht currency has been restricted along the border when

trading partners from two countries have a trade connection. Besides bordering area, the baht currency is still far less important. In addition, the payment patterns of traders in Mae Sai use cash balance, mostly in baht currency from their transaction, however, in Chiang Sean District mostly use credit in baht and Chinese yuan for their transactions. (4) Due to the unofficial payment using the Chinese connections in offsetting the account balance between the traders, the oligopoly and trade barriers are created in border trading areas. On the other hand trade pattern is competitive market in Chiang Sean. The most exported goods born Mae Sai and Chiang Sean are construction equipments and Thai fruits, respectively. The price mechanism is fully utilized not only in input, transportation, logistics and output market but also allows opened access ease for getting into the market. It is also found the more advantage goes to the traders, the less benefit accrues to the local people since there is no room for them to enter the market.

Barriers for the business expansion of border traders in both border lands include the lack of stall arrangement of trans-border trade, the scarce cooperation among the government offiers in various departments, i.e., Customs, Police, Immigration, etc. Consequently, the international relations policy should be developed in Mae Sai area.

Any development in infrastructure, transportations should be implemented and finally establishment to the trade regulation in border trade in Maesai should also benefit the Chiang Sean people.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved